

เทศน์อบรมฆราวาส ณ วัดป่าบ้านตาด
เมื่อวันที่ ๒๕ พฤศจิกายน พุทธศักราช ๒๕๕๓

พี่น้องชาวภาคใต้พูดถึงใจหลวงตาเหลือเกิน

ธรรมพระพุทเจ้าเปรียบเหมือนกันกับแห สัตว์โลกเปรียบเหมือนปลา ปลาชนิดใดคู่ควรกับแหประเภทใดหรือไม่คู่ควรกันมากน้อยเพียงไร เป็นชั้น ๆ ถ้าไม่คุ้มค่าของแหก็จะทอดลงไปหาอะไร ทางแหวันนี้เตรียมที่จะทอดปลา มองไปที่นี้ขี้หมู ที่นั่นขี้หมา ที่นั่นขี้เป็ดที่นี้ขี้ไก่ แล้วขี้คนยิ่งเหม็นอยู่ในนั้นด้วย แล้วจะทอดได้ลงคอหรือ แหผืนหนึ่งราคาเท่าไร ขี้หมูขี้หมากองหนึ่งมีราคาเท่าไร นั้นละธรรมพระพุทเจ้าเทียบกับแห แหหลายประเภทล้วนแล้วตั้งแต่มีคุณค่าเป็นลำดับไป ๆ สิ่งที่จะทอดของแหเป็นธรรมชาติที่เข้ากันได้สนิท ยอมรับกันทั่วโลกแดนธรรมก็คือ แหกับปลาเข้ากันได้ แต่แหกับขี้หมูขี้หมาเข้ากันไม่ได้

คนเทียบกับเป็นขี้หมูขี้หมากับแหคือธรรมทั้งแท่งนั้นจะเข้ากันได้ไหมละ คนแบบเป็นขี้หมูขี้หมากินอาหารค่าราคาไม่ได้มัน ไม่เป็นของคู่ควรกันเลยทีเดียว เพราะฉะนั้นพระพุทเจ้าจึงได้ท้อพระทัยในการสั่งสอนสัตว์โลก มองดูก็มนุษย์เรานี้แหละ แต่หัวใจเป็นยักษ์เป็นผีเป็นโจรเป็นมารอยู่ในหัวใจตลอดเวลา นี้คือมหากภัย ธรรมจะโปรดลงไปที่นี่ก็โปรดไม่ได้ พระพุทเจ้าท้อพระทัยในคนประเภทนี้ คนผู้ที่มีมุงอรรคมุงธรรมเพื่อรู้บุญรู้บาป เพื่อละเพื่อถอนเพื่อบำเพ็ญนี้ พระพุทเจ้าทรงเมตตาเสมอ จึงทรงเล็งญาณดูสัตว์โลก ควรจะโปรดได้มากน้อยเพียงไร

ประเภทที่จะโปรดได้ก็มี หูมีตามีเหมือนกัน ประเภทที่โปรดไม่ได้เลยก็มี ทั้งที่ก็หูมีตามีเหมือนกัน นี่พระพุทเจ้าท้อพระทัย แหกับปลาเป็นคู่ควรกันยังไงบ้าง แหคือธรรมอันเลิศเลอ ปลาคือมวลสัตว์ เป็นปลาประเภทใดบ้าง หรือมีตั้งแต่ขี้หมูขี้หมาเต็มในมวลสัตว์ หัวใจสัตว์ กิริยาของสัตว์ อย่างนี้ก็ไม่ควรอย่างยิ่งที่ธรรมคือแหจะทอดลงได้ นั้นละสัตว์โลกเหมือนปลา คู่ควรกันท่านก็สอน ถ้าไม่คู่ควรกันก็จะสอนอะไร

นี่เราก็นำธรรมพระพุทเจ้ามาสอนโลก เป็นธรรมพระพุทเจ้า กำลังวังชาเราก็พยายามใช้เต็มความสามารถมาร่วม ๓ ปีมาแล้วที่ช่วยพี่น้องชาวไทย นี่กำลังวังชาก็ลดลงไป ๆ จนได้ประกาศให้พี่น้องทั้งหลายทราบว่า การช่วยชาติไทยของเราดังที่เคยปฏิบัติมานี้ โดยวิธีการแนะนำสั่งสอนในที่ต่าง ๆ นั้นจะเป็นไปไม่ได้แล้ว ชาติชั้นธ้ออ่อนลง ๆ ถึงขนาดที่ว่ายอมราบด้วยความเมตตาสงสาร ด้วยความเห็นใจพี่น้องชาวภาคใต้ เรานะ ก็เราตั้งทำไว้เสมอกันหมดว่าจะทำประโยชน์ให้โลกทั่วถึงกันหมดในเขตเมืองไทยของเรา ครั้นทำลงไป ๆ อ่อนลง ๆ สุดท้ายไปไม่ได้ เมื่อไปไม่ได้จะไม่ยอมได้ยังไง ตั้งแต่หนักมวยเขาค้างหน้าต่อสู้อันนี้ ไม่มีทางสู้แล้วก็ต้องยอมกันใช้ไหม

อันนี้เราก็ไม่มีทางสู้ กำลังหมดลง ๆ จึงได้ยอม ด้วยความเห็นใจพี่น้องชาวภาคใต้ของเราที่เราไปไม่ได้แล้ว เพราะเวลานี้ธาตุขันธ์มันไม่เอาไหนเลย มันก็เป็นอย่างนี้แหละ กำลังวังชาไม่มี แฮมียูกี่ตาม ปลาหมึกก็ตาม ผู้ทอดแหไม่เป็นท่า มันก็อยู่อย่างนี้แหละ หลวงตาหมดกำลัง พี่น้องทางภาคใต้ก็เหมือนกันนะ ทางหาดใหญ่คิดเจาะจงเข้ามาอีก เพราะท่านเหล่านี้ก็ไม่ยอม ที่จะสร้างคุณงามความดีต่อชาติบ้านเมืองและต่อหัวใจของตัวเองและส่วนรวม ติดต่อมาอีก เจาะจงเข้ามาอีก เราก็ต้องได้พิจารณากันไว้ตามที่ธาตุขันธ์มันไม่ยอมรับ มันอ่อนตัวลงไปแล้วนั้นแล ให้พิจารณาเสียก่อน

ฟังว่านิมนต์ไปที่ หาดใหญ่ ภูเก็ต นิมนต์ให้ไปเทศน์ ท่านเหล่านั้นอนุโลมลงสุดขีดเหมือนกันนะเราก็เห็นใจ คือไปถ้าจะไม่ค้าง ไปเทศน์แล้วรับผ้าป่ากลับเลยก็ได้ นี่ลดลง หรือไปถึงแล้วเทศน์ไม่สะดวก จะรับแต่เพียงผ้าป่าแล้วกลับก็ได้ ฟังซิ เราเห็นใจสุดซึ่งนะ น้ำใจของพี่น้องชาวภาคใต้ของเราพูดมา แสดงถึงเจตจำนงที่จะทำประโยชน์ให้ตัวเองและชาติอย่างใหญ่หลวง ตลอดความเคารพครูบาอาจารย์ อ่อนลง ยอมถึงขนาดนั้น ถึงใจเราซึ่งใจเราจริง ๆ นะ คืออนุโลมลงเป็นขั้น ๆ ขอให้เราได้ไปก็พอ ให้ท่านเหล่านั้นได้ทำประโยชน์ ไปจะไม่ค้างคืนก็ได้ ครั้นไปแล้วเทศน์ไม่ได้ไม่ต้องเทศน์ก็ได้ นั่นฟังซิ เพียงแต่รับผ้าป่าแล้วกลับมา ขนาดนั้นจะเอาที่ไหนอีกล่ะ เราก็ไม่เคยได้ยินใครพูดอย่างนี้ ก็มีพี่น้องชาวภาคใต้ของเราได้พูดขึ้นมา นี่ถึงใจหลวงตาเหลือเกินนะ

แต่ธาตุมันก็ไม่ยอมฟังใคร มันก็เอาแบบมันอยู่นั้นละ จึงต้องได้ยกธาตุนี้ขึ้นพูดอีกว่า ใ้รอฟัง พิจารณาเสียก่อน เพราะเวลานี้ธาตุขันธ์ที่ว่าไปหาพี่น้องชาวภาคใต้เราไม่ได้ก็เพราะธาตุขันธ์เป็นอุปสรรค มานี้ก็มาเกี่ยวกับธาตุขันธ์อีกเหมือนกัน จึงขอให้พิจารณาเสียก่อน เพราะตอนที่จะไปนี้กะว่าเป็นเดือนมีนาฯ เดือนมีนาฯ ตามธรรมดาเป็นหน้าร้อนนะ ที่นี้หน้าร้อนกับธาตุขันธ์ของเรามันเป็นภัยต่อกัน หน้าหนาวเป็นที่หนึ่งดีทุกอย่าง ฉันทักจนจะได้จับบาตรลากหนี ไม่งั้นมันจะเอาหมดทั้งบาตรเลย เข้าใจไหม นี่หน้าหนาว ประกอบกับมียาอะโรมาเสริมเข้าอีกมันเลยไปใหญ่เลย เมื่อเข้านี้จนจะได้ดูนาฬิกาพิกนาฬิกาไว้ ไม่งั้นมันจะปาเข้าไปเที่ยงเสียก่อน นี่หมายถึงหน้าหนาว

ตามธรรมดาหน้าหนาวฉันทัก นอนดี กำลังก็มี หน้าฝนลดลง พอหน้าร้อนนี้เรียกว่าไม่เป็นท่าก็ได้สำหรับธาตุขันธ์ของเรา นี่ก็พอดีในระยะนั้นด้วย มีนาฯ กำลังก้าวเข้าหน้าร้อน จึงต้องวิตกพิจารณาและได้พิจารณาอย่างมากทีเดียว จึงได้ตอบรับกันไปเพียงแค่นี้ก่อน ยังรับอะไรไม่ได้ เพราะระยะนั้นเป็นระยะที่หน้าร้อนซึ่งเป็นภัยต่อธาตุขันธ์ของเราอีกด้วย จึงได้ตอบรับไปเพียงแค่นี้ก่อน หากว่าพอเป็นไปได้แล้วค่อยพิจารณากันอีกทีหลัง เราว่าอย่างนี้นะ

นี่ก็เรียกว่าผ่อนผันสั้นยาว เราก็เอาเต็มเหนี่ยวของเราเหมือนกัน เหมือนทางโน้นหย่อนลงจนเต็มเหนี่ยว เราก็พยายามธาตุขันธ์ของเราปรับปรุงให้เข้ากันได้ เวลานี้กำลังอยู่ในการทดสอบธาตุขันธ์ของเรา ท่านเหล่านั้นไม่ต้องทดสอบแล้ว พร้อมแล้ว ๆ ที่จะให้เราไป เตี้ยวันนี้เราต้องทดสอบเราเสียก่อน ยังไม่แน่ จึงได้ประกาศให้พี่น้องทั้งหลายทราบว่า เราสงสารทั่วโลกดินแดน เฉพาะอย่างยิ่งในเมืองไทยของเรา เราไม่ถือที่ไหนดว่าหนักว่าเบา นี่แขนซ้ายนี้แขนขวา นี่หัวนี้เท้า เป็นอวัยวะของเราทั้งหมด เราจะต้องรักสงวนรับผิดชอบทุกอย่าง

ธาตุขันธ์ของเรานี้เป็นอวัยวะของชาติทั้งหมด เราเป็นคนชาติไทยเราจะต้องปฏิบัติรักษาดูแลบำรุงรักษาให้สม่ำเสมอ ให้ทั่วถึงกันหมด เรื่องของธรรมเป็นอย่างนั้น เพราะฉะนั้นเราจึงรู้สึกเสียใจ จึงได้ประกาศให้พี่น้องชาวภาคใต้ทราบว่า เห็นว่ามันจะไม่เป็นท่าแล้ว ไม่มีทางจะเป็นไปได้แล้ว จึงได้ประกาศให้พี่น้องทางโน้นทราบว่าไปไม่ได้แล้ว ความเมตตาสงสารเมตตาอยู่ตลอดเวลา แต่ขอพี่น้องทั้งหลายได้เห็นใจ ธาตุขันธ์มันไม่ได้มองใครแหละ ก็ได้ประกาศออกไปแล้วหนหนึ่งสองหนแล้วนะ ทางโน้นก็ยังไม่ยอม ยังพยายามหลีกเลี่ยงได้แฉะไหนเพียงไรก็ยังมาอีก เราก็ต้องพิจารณาธาตุขันธ์ให้รับกันเข้าไปอีก จึงต้องรอฟังเสียก่อน เพราะในระยะนั้นเป็นระยะที่ธาตุขันธ์กับหน้าแล้งเป็นข้าศึกต่อกัน

นี่เราพูดถึงเรื่องการที่พี่น้องชาวไทยเราทุกคนจะช่วยชาติบ้านเมือง เราเห็นใจจริง ๆ เราเมตตาเต็มสัดเต็มส่วน เพราะเราช่วยชาติคราวนี้ก็บอกเต็มสัดเต็มส่วนแล้วว่า เราช่วยเต็มกำลังความสามารถของเรา นี่เป็นครั้งที่สองบอกแล้ว ชัดเจนไหม พี่น้องทั้งหลายทราบไหม ครั้งที่หนึ่งฟาดกับกิเลสจนกระทั่งเขาแตกบ้านแตกเมือง ติเกราะประชุมกันอยู่ เขาว่าเราตายแล้ว หนักใหม่ฟังซินะ ตามธรรมดาเราไปที่ไหนเราก็ทำอย่างนั้น ๆ แต่เขาไม่ติเกราะเราก็บอกว่าเขาไม่ติเกราะ เข้าใจไหม ไปบ้านนั้นเขาติเกราะประชุมกันให้ไปดูเรา ว่าเราตายแล้ว เพราะที่วันไม่ฉันจันทน์ ไม่ฉันจันทน์ที่ไรพิดกับกิเลสตลอด ไม่ฉันจันทน์เท่าไรภาวนายิ่งดี ๆ วันไหนที่จะฉันจันทน์นี้เสียตาย คือมันเหมือนกับรถบรรทุกของหนัก เอ้า ฟังเสียพี่น้องทั้งหลาย

นี่ละชั้นเวทีแล้ว เอาเรื่องของเวที การต่อกรระหว่างกิเลสกับธรรมพิดกันบนหัวใจ ร่างกายนี้เวทีอันหนึ่ง ใจเป็นเวทีอันหนึ่ง พิดกันกับกิเลสถึงขั้นจะสลบสลอ แต่ไม่เคยสลบก็บอกไม่สลบ ไม่เพียงแต่สลบนะ ถึงขั้นตายก็จะยอม เมื่อถึงขั้นนั้นแล้วถึงอย่างไรก็ไม่ถอยพิดกับกิเลส นี่เป็นวาระแรกที่เราได้ทำมาเพื่อตัวของเราเอง เอาสุดเหวี่ยงเลยทีเดียว แล้วก็ได้ชัยชนะขึ้นมาด้วยอำนาจแห่งการทำจริงตามหลักธรรมของพระพุทธเจ้า ธรรมให้ผลเป็นที่พอใจ ๆ

ธรรมไม่ลำเอียงกับใคร เด็ดทางดีเด็ดเท่าไรก็ยิ่งดี ฆ่ากิเลสได้โดยลำดับ ๆ นี้ก็เด็ดถึงว่าอย่าว่าเพียงสลบไสลเลย เราไม่สลบไสลเราทุกข์มาก เราก็บอกว่าเราทุกข์มาก แต่ไม่ถึงขั้นสลบไสลเราก็บอก หากว่าจะถึงขั้นตายก็ไม่ถอย จะยอมตายบนเวทีเลย แล้วก็ได้ผลเป็นที่พอใจมา ได้ประกาศธรรมให้พี่น้องทั้งหลายทราบเวลานี้ ออกมาด้วยความจริงจัง ด้วยความสละเป็นสละตายต่อธรรมสำหรับตัวเอง จากนั้นมาก็สำหรับโลกทั่ว ๆ ไปมีเมืองไทยเราเป็นต้น นี้ได้ทำสุดเหวี่ยงแล้ว

ทีนี้ในวาระสุดท้ายก็ธาตุขันธ์เห็นใหม่ละ เอนมาที่จะมาทำประโยชน์ให้พี่น้องชาวไทยเรา ยังไม่ถึงไหนเห็นใหม่ละ ตั้งหน้าตั้งตาจะไปทั่วประเทศมันยังขาดสะบั้นลงมา ภาคใต้ทั้งภาคมีคุณค่าขนาดไหนไปไม่ได้จะทำยังไง มันไม่ได้มองดูภาคนี้ภาคนี้ธาตุขันธ์เวลามันหมดกำลัง เราก็ต้องยอมรับว่าไปไม่ได้ ด้วยความเห็นใจพี่น้องทั้งหลายมีภาคใต้เป็นต้นนะ นี่ละความเมตตาของเราถึงขนาดนั้นพี่น้องทั้งหลายให้ทราบเราไม่มีภัยมีเวรต่อผู้ใด ถึงแม้ใครจะมีอะไร ๆ ต่อเราก็ตาม เป็นเรื่องของผู้นั้นต่างหาก ธรรมเป็นธรรมล้วน ๆ มีเมตตาสุดส่วน ไม่ลดคุณค่าแห่งความเมตตาคือธรรมลงไป ตลอดเวลา อย่างนี้จะเราช่วยโลกเราช่วยอย่างนี้ เราจึงไม่มีอะไรกับใคร เราช่วยเต็มกำลังความสามารถแล้ว ได้แค่นี้ก็แค่นั้นแหละ

นี่ก็พยายาม ตั้งแต่กว้าง ทีนี้แคบเข้ามาแล้วนะ แต่ก่อนไปได้จังหวัดนั้นจังหวัดนี้ ภาคนี้ภาคนี้ แล้วจะไปให้ทั้งหมดทั้งประเทศ มันก็ค่อยลดเข้ามา ๆ จนขาดสะบั้น ภาคใต้ทั้งภาคเป็นยังไงมีคุณค่าขนาดไหน มันไปไม่ได้เห็นใหม่ นี่ละธาตุขันธ์เวลามันทำมันทำอย่างนี้ จึงได้ยอมรับ ทั้ง ๆ ที่อยากจะไปอยู่แล้วมันก็เป็นอย่างนี้ นี่ละมันอ่อนลง ๆ พี่น้องทั้งหลายให้ทราบ ตะกี้นี้ทางศรีสะเกษก็มากก็ต้องให้เราพิจารณาเสียก่อน แต่ก่อนธรรมดาก็ไม่มากนัก ก็รับให้ไปเรื่อย รับนี้ไปนี้ รับนั้นไปนั้นไปเรื่อยนะ เดียวนี้ต้องอย่างนั้นให้พิจารณาเสียก่อน ๆ อย่างพี่น้องทางภาคใต้มา สองจังหวัดนี้มาเอาอย่างหนักแน่นจะพยายามเอาให้ได้ ก็ยังต้องให้พิจารณาเสียก่อน ฟังซิ นี่มีศรีสะเกษมาอีกก็ต้องพิจารณาอีก ยังมีที่ไหนอีก นี่มีแต่ชั้นพิจารณานะเดี๋ยวนี้ ชั้นรับเลยไม่ได้ เห็นใหม่ย่อเข้ามาอย่างนี้

นี่เป็นครั้งที่สองในชีวิตของหลวงตามะ ครั้งแรกก็บอกแล้วฟัดกับกิเลส ได้ผลเป็นที่พอใจเราหายสงสัยทุกอย่าง ธรรมพระพุทธเจ้าเป็น อกาลิโก ให้ผลแก่ผู้ปฏิบัติ มากน้อยเพียงไร ผู้ปฏิบัติมีหนักแน่นมั่นคงขนาดไหน ผลจะแสดงตามนั้น ๆ เรื่องผลนี้จะตามเหตุคือการกระทำลงไป ทำหนักผลหนัก ทำเบาผลเบา ทำชั่วผลชั่ว ทำดีผลดี หนักเบามากน้อยเป็นผลชั่วผลดีไปตามการกระทำ สม่่าเสมอตลอดไป ทั้งฝ่ายกิเลส และทั้งฝ่ายธรรม

กิเลสคิดเมื่อไรเป็นกิเลสเมื่อนั้น คิดให้เป็นกิเลสมากทำให้เป็นกิเลสมาก เป็นบาปมากกรรมมาก ลงนรกได้ไม่สงสัย เอ้า ผู้ที่ทำคุณงามความดี ตะเกียกตะกายไป ตั้งแต่พื้นเพของเราที่เป็นมนุษย์นี้ ทำลงไป ๆ เลื่อน ๆ ขึ้นไป ความดีนี้เลื่อนขึ้น ๆ ขึ้นเทวบุตรเทวดาอินทร์พรหม ก้าวเข้าสู่นิพพาน นี่คือความดีของธรรมที่ทำให้ ผลเสมอกันกับทางกิเลส ให้พี่น้องทั้งหลายทราบเอานะ อกาลิโก อกาลิโก ธรรมไม่มีต้นมีปลาย ไม่มีกาลสถานที่เวล่ำเวลาอันใดที่จะมาคิดขวางทำลายได้ เมื่อการทำยังมีอยู่ คือทำดีมีอยู่ ทำชั่วมีอยู่ ผลดีผลชั่วจะมีตลอดไปเลย จำเอานะคำนี้ นี่คือความเสมอภาคแห่งหลักความจริงทั้งหลายที่มีมากี่กัปกี่กัลป์ เป็นอย่างนี้

เราอย่าปล่อยให้กิเลสมันลบนันล้าลงไป วัดไปวาไม่เกิดผลเกิดประโยชน์ นี่เห็นไหมกิเลสมันตบตา ๆ ทั้ง ๆ ที่ลืมนามันนั้นแหละ ถูกให้มันตบตมา ทำบุญไม่ได้บุญ ทำบาปไม่ได้บาป อยากทำอะไรก็จะทำตามความพอใจ มันก็อยากทำบาปเท่านั้นแหละ ใครจะอยากทำบุญ นี่เห็นไหมกิเลสเปิดทางให้แล้ว แล้วทำอะไรมันก็เป็นอันนั้น ไร่เรื่องที่ว่าไม่ได้ อย่างนั้นไม่ได้ อย่างนี้ เป็นความสำคัญของกิเลสหลอกสัตว์โลกให้รู้เสีย ธรรมท่านไม่หลอกนะ ทำบุญเป็นบุญ ทำบาปเป็นบาป ตลอดมา

ไม่ว่าพระพุทธเจ้าพระองค์ใดตรัสรู้ขึ้นมา รับสั่งหรือสอนโลกเป็นเสียงเดียวกันหมด ไม่มีที่แยกแยะกันไป แม้นิดหน่อยไม่มีเลย ส่วนไหนที่แยกแยะท่านก็บอกไว้ เช่น อานาจาตนาบุญญาภิสมภารของพระพุทธเจ้าทั้งหลายนี้ไม่เสมอกัน

เอเต จญญเ จ สมพุทฺธา อเนกสตโกฏฺโฆ

สพุเพ พุทฺธา อสมสมา สพุเพ พุทฺธา มหิตฺติกา

คือ พระพุทธเจ้าทั้งหลายมีอานาจาตนาบุญญาภิสมภารไม่เสมอกัน เช่นอย่างประเภทที่ว่า ๑๖ อสงไขยแสนมหากัป สร้างบารมีมานานไหมถึง ๑๖ อสงไขย แล้วยังแถมเข้าไปถึงแสนมหากัปด้วยกันทุกองค์ ประเภทหนึ่ง ๑๖ อสงไขย ประเภทที่สอง ๘ อสงไขย ประเภทที่สาม ๔ อสงไขย เช่น พระพุทธเจ้าของเราแล้วติดแนบเข้าไปแสนมหากัป กว่าจะได้เป็นพระพุทธเจ้า เพราะฉะนั้นเวลาสำเร็จตามภูมิที่ปรารถนามาแล้วนั้น พระพุทธเจ้าประเภท ๑๖ อสงไขยจึงเป็นประเภทที่หนึ่งในการรื้อชนสัตว์โลก แต่เรื่องความรู้ความฉลาดสามารถนั้นท่านเสมอกันหมด

ความรู้ความฉลาดสามารถในการที่จะเห็นสิ่งต่าง ๆ นี้เสมอกันหมด แต่ที่จะรื้อชนสัตว์โลกให้พ้นจากกองทุกข์นี้มีแห่งหนักเบาต่างกัน ที่ว่าไม่เสมอ-ไม่เสมอตรงนี้ พระพุทธเจ้าประเภทที่หนึ่งยกได้มากที่สุด ประเภทที่สองรองลงมา ประเภทที่สามก็ลดกันลงมาอย่างนี้ นี่ละท่านว่า สพุเพ พุทฺธา อสมสมา จำเอานะ คือที่ไม่เสมอ-ไม่เสมอ

ตรงนี้ ไม่ใช่ไม่เสมอมาความรู้ความสามารถในธรรมทั้งหลาย เสมอกันหมดอันนั้น แต่การยกสัตว์ทั้งหลายให้พ้นจากโลกนี้มีแง่หนักเบาต่างกัน ท่านก็บอกไว้อย่างนี้

แล้วที่นี้เวลาพระพุทธเจ้ามาตรัสรู้แต่ละพระองค์ พระสงฆ์สาวกอยู่กับท่านประมาณเท่าไร มีความพร้อมเพรียงสามัคคีกัน เช่นยกตัวอย่าง พระพุทธเจ้าของเราในเพียง ๑๕ วันต้องลงอุโบสถสังฆกรรม ทบทวนธรรมวินัย ประชุมสงฆ์ทบทวนธรรมวินัย ในการปฏิบัติธรรมวินัยของพระ มีความสม่ำเสมอใหม่ ต้องทบทวนที่หนึ่ง ที่ว่าลงอุโบสถ ปาฏิโมกข์ ทบทวนธรรมวินัยของพระผู้ปฏิบัติ เป็นยังไงเอามาทดสอบกัน ใครยิ่งหย่อนยิ่งให้รับแก้ไขดัดแปลง นั่นท่านสอนว่าอย่างนั้นนะ

ส่วนพระพุทธเจ้าทั้งหลายเหล่านั้นบางพระองค์ตั้ง ๗ ปีถึงประชุมสงฆ์ที่หนึ่ง พระสงฆ์ก็อยู่ด้วยความแน่นหนามั่นคงสามัคคีรมเย็นเป็นสุขตลอดมา ถึงเวลาตั้ง ๗ ปีถึงประชุมธรรมวินัยหนหนึ่ง แล้วเลื่อนลงมาจนกระทั่งถึง ๑๕ วัน นี้ที่ต่างกันท่านก็บอกว่าต่างกันอย่างไร นอกนั้นไม่ต่างท่านก็บอกไม่ต่าง ไม่มีพระพุทธเจ้าองค์ใดเลยว่ามีภรรยานกไม่มี บาปไม่มี ไม่เคยมี บุญไม่มี สวรรค์ พรหมโลก นิพพาน สัตว์โลกเคลื่อนอยู่สามแดนโลกธาตุนี้เต็มไปหมดนี้ ว่าไม่มีไม่เคยมี บอกตามหลักความจริงที่มีด้วยกันทั้งนั้น นอกจากกิเลสมันดับตาสัตว์โลกให้ลบล้างหมด สิ่งเหล่านี้ไม่มี จะมีตั้งแต่ความทะเยอทะยานความดีความดีนั้นเพื่อจะจมลงนรกทั้ง ๆ ที่มันบอกว่ามีนรกไม่มี มันกำลังลากลงนรกไม่รู้ไหมเวลานี้ เราโง่ขนาดไหน จำให้ตึนะ

นี่ละที่เราพูดเรามาช่วยโลก คราวนี้เราช่วยเป็นครั้งสุดท้ายของเรา เราจะไม่ช่วยอีกแล้วในสังขารร่างกายประเภทนี้ละ มันอ่อนลงทุกวัน ๆ จะฟื้นตัวขึ้นมาช่วยได้อีกยังไง ก็มีแต่อ่อนลง ๆ สดสุดท้ายก็ถึงเท่านั้น ไปไม่ได้แล้ว นี่เรียกว่าสุดท้ายของชั้นธอันนี้ด้วย เราจะช่วยได้สุดท้ายของชั้นธอันนี้เท่านั้น ซึ่งเวลานี้กำลังอ่อนลงมากแล้ว รับนิมนต์ทั้งหลายก็ต้องได้รับฟัง ทราบไว้ก่อน ๆ เห็นไหม แต่ก่อนไม่ว่านะ เตี้ยนี้ลดลงแล้ว นี่เป็นเรื่องของธาตุของชั้นธ

อ้าว เรื่องของด้านจิตใจ ที่จะมาแบกธาตุแบกชั้นธเกิดแก่เจ็บตายมาเป็นกัปที่กัปตั้งที่เคยเป็นมาแล้ว ทั้งท่านทั้งเราเสมอกันหมด มีกัปที่กัปที่ตายเกิด ๆ ลงนรก อเวจี สวรรค์ชั้นพรหมมานี้กัปที่กัปที่มาแล้วนี่ เรื่องของใจเราไม่มีแล้วเราพูดตรง ๆ ผ่านไปหมดไม่มีอะไรเหลือ มองดูโลกธาตุนี้เท่าที่ถึงขยะ เอา ฟังให้ดี คำพูดคำนี้ท่านทั้งหลายเคยได้ยินไหม มันจำขึ้นในหัวใจนี้แล้วจะไม่ให้พูดได้ยังไง เวลามันโง่ก็บอกว่าโง่ เวลาเมื่อก่อนก็บอกว่ามืด เช่น กลางคืนมองไปใครปฏิเสธได้ว่ามันไม่มีมืด นอกจากมีไฟฟ้าสว่างไว้เป็นแห่ง ๆ เท่านั้น ธรรมชาติของความมืดมันก็มีมืดทั่วดินแดนนั้นแหละเมื่อตะวันตกไปแล้ว แล้วเวลาตะวันโผล่ขึ้นมาเป็นยังไง แจ้ง เห็นทั่วกันหมดไหม

นี่จิตก็เหมือนกัน เวลามันมืดเหมือนกลางคืนก็บอกว่ามืด เวลามันจ้ำจี้ขึ้นมาเป็นกลางวันนี้จะไม่ให้บอกว่ามันจ้ำได้ยังไง ของจริงมีอยู่เสมอกัน มืดก็จริงของมัน แจ็งก็จริงของมัน ผู้ที่จะรับความมืดความสว่างก็คือตา มันก็เห็นด้วยความจริงของมัน ที่นี้ใจของเราที่ถูกกิเลสปิดบังให้มืดไปหมด จนไม่มองเห็นบุญเห็นบาป นรกสวรรค์ มันก็มีมืดปิดอยู่หัวใจ เวลามันเปิดออกมา ๆ จ้ำไปแล้วเห็นไปแล้ว จะปฏิเสธได้ยังไง จะไม่บอกว่ามีได้ยังไง เข้าใจไหม

นี่ละสอนโลก ครั้งนี้เป็นครั้งสุดท้ายของเรา เราจะไม่กลับมาเกิดอีกแล้วในชาตินี้ เพียงแต่ลมหายใจทำประโยชน์ให้โลกด้วยธาตุขันธ์อันนี้ ช่วยนั้นช่วยนี้เสร็จเรียบร้อยแล้ว ไปไม่ได้แล้วหรือ สลัดบึ้งหมด ไร้เรื่องสมมุติความกังวลวุ่นวาย พาขับพาถ่าย พาหลับพานอนจากธาตุขันธ์ซึ่งก่อความกังวลนี้ ทิ้งบึ้งลงไปแล้วหมด ไม่มีอะไรเหลือแล้ว เข้าใจไหมล่ะ นี่เราช่วยถึงขนาดนี้ จึงขอให้พี่น้องทั้งหลายได้เห็นนอกเห็นใจในเมตตารธรรมของพระพุทธเจ้า อย่าเห็นอกเห็นใจแต่กิเลสอย่างเดียวมันจะพาโลกให้จมนะ ถ้าเห็นใจแต่กิเลสอย่างเดียว ตามกิเลสอย่างเดียว เชื่อกิเลสอย่างเดียว บินตามกิเลสอย่างเดียว จะจมด้วยกันทั้งนั้นแหละ ถ้าเชื่อพระพุทธเจ้าไม่ว่าพระองค์ใดขึ้นได้ทั้งนั้น จำให้ตื้อขื่อนี้ละ เอละพอ เหนื่อยแล้ว

ที่นี้จะอ่านทองคำ ตะกั่วนี้ได้เท่าไรทองคำ (๑๐ บาทเจ้าคะ) โถ วันนี้ ๑๐ บาทแล้วเห็นไหม ลบไปหมดเมื่อวานหรือวานขึ้นนี้บอกทางให้มันลงแม่น้ำโขง ๒-๓ วันทีลบเป็นศูนย์ ๆ มา วันนี้ ๑๐ บาทขึ้นแล้ว ลงแม่น้ำโขง ไม่ลงตายหมดทั้งโคตรบอกกันนะเข้าใจไหม ไร้พวกจน ๆ นั้นแหละ ทองคำได้วันละ ๑๕ สตางค์ วันละ ๒๐ สตางค์มา ๒ วัน ๓ วัน เราเลยหัวเสียคอเราก็จะขาด เราก็จะไปหาตัดคอพี่น้องชาวไทยมาช่วยกัน ไม่ขาดแต่คอเรา พี่น้องชาวไทยก็ขาดด้วยกันเพราะทองคำขาดด้วยกันทั้งประเทศ วันนี้โผล่ขึ้นมาแล้ว ไร้พวกความจนทองคำขาดให้รับลงทะเลไม่ยากตาย ไม่งั้นทาง ๑๐ บาทจะฟาดแหลกหมด จะว่าไม่บอก

พวกนั้นมาอีกละ อาจารย์บังอรเธอ อาจารย์บังอร กทม. พิมพ์ถวายจำนวน ๕ พันเล่ม หนังสืออะไร ดร. เทียนชัย วงศ์ชัยสุวรรณ มันหนังสืออังกฤษหรือ นึกว่าหนังสืออังกฤษ เห็นตัวข้างหน้าเป็นภาษาอังกฤษ ภาษานี้มันเป็นภาษาผีบ้า เราไม่ใช่อังกฤษ โอ้ มันเป็นภาษาไทย มันมีอังกฤษด้วยไทยด้วย มันอ่านยังไงไม่รู้ล่ะ ภาษาผีบ้าเราไม่ใช่บ้าเราอ่านไม่ออก พวกบ้ามันถึงจะอ่านออก คนดีอ่านไม่ออก มีแต่คนบ้าอ่านภาษา ฟุต ๆ ฟิต ๆ เหมือนงูเห่า เออ เท่านั้นละ

เดี่ยวอ่านนี้ก่อน สรุปรทองคำ ดอลลาร์เมื่อวันที่ ๒๔ คือเมื่อวานนี้ทองคำได้ ๑ บาท ดอลลาร์ ได้ ๑๕ ดอลลาร์เมื่อวานนี้ มันลบมาเรื่อย ๆ แต่มันก็สู้กันมาเรื่อยเหมือน

กัน บางวันก็ ๔ บาท ๕ บาท ลบกันไป แล้วบางวันก็ตั้งศูนย์ลงมาเลยมันตั้งทำอะไรจะเอา วันหลังมาก็มาลบกันอีกวันนี้ได้ ๕ บาท ๑๐ บาท อันนั้นตกทะเลไป เตียวโพล์ขึ้นมาอีก สู้กันอยู่อย่างนี้ละ ความจนกับความได้มันเป็นอย่างนี้ นี่ทองคำที่ต้องการมอบเข้าคลังหลวง ในการช่วยชาติคราวนี้ ๔ พันกิโล ที่มอบและฝากไว้ ๒ รายการแล้วเป็นจำนวน ๒,๐๖๒ กิโลครึ่ง ทองคำที่ได้หลังจากการฝากและมอบแล้ว แต่ยังไม่ได้อลมนั้น เป็นทองคำ ๒๐๕ กิโล ๒๒ บาท ทองคำจำนวนนี้ยังไม่ได้อลอม

ทองคำทั้งหลอมและยังไม่หลอม ฝากและยังไม่ฝาก รวมกันหมดแล้วได้ทองคำ ๒,๒๖๗ กิโลครึ่ง กรุณาทราบตามนี้ เวลานี้ยังขาดอยู่จำนวน ๑,๗๓๒ กิโลครึ่งจะครบ ๔ พันกิโล นี่ประกาศเรียกว่าทุกวันก็ไม่ผิดนะ ให้พี่น้องทั้งหลายทราบอย่างถึงใจด้วยกัน พยายามถูไถกันไปอย่างแหละ ได้มากได้น้อยเรา得天ทุกวันว่าไง ก็มีพักเครื่องบ้างซี ตั้งแต่คนยังนอนหลับครอกๆ บางคนหลับจนเลยเถิดก็มี หมอนแตกหมอนตกกฏไปแล้ว เจ้าของยังหลับครอกๆ ตื่นขึ้นมาคิดว่าหาหมอนยังจะเอาอีกก็มี ยังจะสู้อีกกับหมอน

ลูกศิษย์ชุมแพถวายปัจจัย ๑ หมื่นบาท

มาจากชุมแพ โธ่ เจ้าคือเก่งแท้ ชุมแพได้ตั้งหมื่น

วันเกิดลูกสาว

วันเกิดเด็กน้อย แล้ววันเกิดแม่กับพ่อไปหามาอีกนะ อันนี้มันวันเกิดของเด็กต่างหาก อย่ามาทวงกับเด็กนะ เราเป็นพ่อเป็นแม่ต้องไปหามาใหม่

พูดถึงเรื่องออกหน้าออกตา มันออกจริง ๆ นะหลวงตาเวลานี้ มันก็ออกเองของมันนะ เราไม่มีเจตนาแต่กิริยาของเรา ธรรมมันเป็นสาเหตุที่จะให้เขาออกเอง กิริยามันเคลื่อนไหวไปจากเรา เริ่มแรกตั้งแต่สะท้อนจิตใจเอาอย่างมากที่สุดตอนชาติไทยของเรา จะล่มจะจมจริง ๆ นั้นแหละ จะจมแหล่ไม่จมแหล่ เตรียมจะจม ดอลลาร์นิ่งฟาดถึงเกือบ ๖๐ บาทต่อดอลลาร์ ดิดหนีเขามาคิดรายหนี้แล้ว ชาติไทยของเราทั้งชาตินี้ ดิดหนีเขาตั้งคนละ ๕ หมื่นบาทฟังซิ

แล้วเรื่องกำลังหนุนเข้ามาที่จะเผาเมืองไทยเราทั้งชาติ มันก็กระเทือนหัวใจเรา ถึงร้อง โก๊ก ๆ นะ ทั้ง ๆ ที่เราเป็นพระไม่ได้ยุ่งเกี่ยวข้องกับโลกสงสาร ที่นี้ความกระเทือนถึงกัน มันเป็นถึงกันหมดเลย จะว่าไง นี่ละที่เป็นเหตุที่จะให้เคลื่อนไหวออกมา พอเคลื่อนไหวออกมาแล้ว กิริยาก็ต้องแสดงออก เลยกลายเป็นเรื่องออกหน้าออกตาไปแล้วเตียวนี้ ขึ้นเวทีก็ขึ้นเลย เวลาได้ขึ้นพูดใหญ่เลยไม่ถอย เอาให้เมืองไทยขึ้นให้ได้เวลาขึ้นนะ การเทศนาว่าการไม่ว่าแเง้ใดมุมใดเปิดเลย บอกชัด ๆ เสียด้วยนะ ไม่ได้มีคำว่าสะทกสะท้าน เอา ๆ ถ้าสงสัยตรงไหนให้ถามมา นู่นนะฟังซิ

คำพูดนี้เรียกว่าไม่เคยคิดแต่ก่อน เวลามันจ้ำจี้ขึ้นมาในหัวใจนี้ มันไม่มีอัดมีอันในหัวใจมันครอบโลกธาตุ ล้วนแล้วแต่ธรรมทั้งนั้น แล้วจะจนตรอกจนมุมไปไหน ใครถามถามมา นู่นนะฟังซิ บทเวลามันเป็นในหัวใจ พระพุทธเจ้าเป็นศาสดาของโลกเป็นในพระทัยเป็นในหัวใจ สาวกทั้งท่านก็เป็นในหัวใจ เราตัวเท่าหนูมันก็เป็นหัวใจ ไม่ได้เป็นที่ดินฟ้าอากาศนะมันเป็นหัวใจ มีที่อยู่ในหัวใจ แง่งอยู่ที่หัวใจ ธรรมอยู่ที่หัวใจ เพราะฉะนั้นจึงพูดได้เต็มเม็ดเต็มหน่วยทุกอย่างนะซี จึงเหมือนว่าออกหน้าออกตา การเทศนาว่าการก็ออกหน้าออกตาทั่วประเทศไทยแล้ว

คำว่าทั่วประเทศไทย คือเราเทศน์มานาน ไม่ว่าภาคไหนเราไปเทศน์หมด แต่ไม่ได้ออกสนามอย่างนี้ ประหนึ่งว่าเราไม่ได้เทศน์ ความจริงเราเทศน์มาก่อนแล้ว นี่ก็ออกหน้าออกตา จากนั้นก็ออกทางวิทยุ ก็เหมือนกัน วิทยุที่อุดรนี้ก็ ๘ สถานี ออกหมดทุกสถานี เป็นแต่เพียงไม่ซ้ำเวลากัน วันหนึ่งออกหมด ทางกรุงเทพฯ ก็เหมือนกัน สถานีใหญ่ออกวิทยุเทศน์ของหลวงตาทั้งนั้น จากนั้นหนังสือก็ออกทั่วประเทศไทย ไม่ทราบว่ามีเล่ม แล้วยังออกทางอินเทอร์เน็ตอีก อินเทอร์เน็ตนี้ออกทั่วโลก ถึงว่าออกหน้าออกตาเหลือเกิน มันพิลึกหลวงตานี้ละ ไม่ตั้งใจเจตนาอย่างนั้นมันก็เป็นของมันเองจะว่าไง ที่นี้ให้พร

หมากนี่ฉันมากปวดฟัน ต้องฉันแก่นคุณเข้าไป ถ้าฉันแก่นคุณแล้วฟันแน่น ถ้าฉันหมากสดนี้ปวดฟัน พอเอาแก่นคุณเข้าไปบีบจะแน่นขึ้นมา แก่นคุณเป็นยังงี้ไม่รู้จะมันถูกกันกับฟัน คือแก่นคุณมันคงผาดแล้วเป็นยาอันหนึ่งด้วย เวลาเราอมแก่นคุณเข้าไปนี้ ฟันมันโยกคลอนปวดๆ นี้จะแน่นขึ้นทันที ถ้าเป็นหมากสดเข้าไปบิบบี้ปวดเลย โยกคลอนขึ้นทันที มันแปลกอยู่นะ

ชำแหละอะไรนั่นนะ ศปร.มันแปลว่าไง

ข้างหลังนี้ดีครับผม

เขาพิมพ์นี้เราจะอ่านให้แต่ด้านหลังฟังทีเดียวนะ อ่านด้านหลังให้ฟังอย่างเดียว เวลาไม่พอ “มีประเทศไทยบ้างในโลกที่ยอมปล่อยให้ กลุ่มคนที่สร้างหายนะแก่ประเทศมาแล้ว กลับมาเป็นผู้รับผิดชอบนำพาประเทศ และกฤษฎีกาของประเทศไทย” ฟังให้ดี “ผมคิดว่านี่คือความจริงที่ ศปร. ศปร.นั่นแปลว่าไงไม่รู้จะ ไม่กล้าบอกประชาชน ผลงานที่ยิ่งใหญ่ของ ศปร. คือการปกปิดความจริงว่าเจ้าพ่อฟองสบู่คือรัฐบาลประชาธิปไตย ในวงการเมืองเป็นที่รู้กันว่า บุคคลที่อยู่เบื้องหลังการเล่นและปั่นหุ้นคือ มิสเตอร์ที่ “ที่ไหนก็ไม่รู้หัวมันละ เห็นแต่ตัวที่ เอาละพอ ไปแปลกันเอาเถอะ

เปิดดูข้อมูล วันต่อวัน ท้นต่อเหตุการณ์ หลวงตาเทศน์ถึงเรื่องอะไร ทาง internet
www.luangta.com หรือ www.geocities.com/bantadd